

ІВАЦЭВІЧЫ

Мы — аб мове і культуры

Змястоўна і цікава прайшоў тыдзень беларускай мовы, культуры і друку ў сярэдняй школе № 4. Цэлы шэраг мерапрыемстваў правялі са сваімі вучнямі настаўнікі роднай мовы і літаратуры: віктарыну, прысвечаную А. Міцкевічу, выставу беларускамоўных газет, насценгазет і малюнкаў на тэму “Беларусь — мая Радзіма”, брэйн-рынг, конкурс-гульнію “Скарбы роднага краю”. У рамках тыдня адбылася сустрэча з прадстаўнікамі раённай прэсы.

“Газету для вас” прадстаўляў карэспандэнт А. Горбач. У размове з вучнямі, арганізаванай у актавай зале школы, супрацоўнік нашага выдання веў гутарку аб тым, як цяпер ствараецца газета, раскажаў аб непасрэднай рабоце свайго выдання, аб адносінах да прынцыпаў дзяржаўнага будаўніцтва, аб тых дэбатах, якія сёння вядуцца аб роднай мове.

ІВАЦЭВІЧЫ

НАВІНЫ: ЧАС МЯСЦОВЫ

конкурс
“САМАЯ ОБЯТЕЛЬНАЯ И ПРИВЛЕКАТЕЛЬНАЯ”

АЛЕКСАНДРА. 16 лет, учусь в школе, интересы самые разные. Очень нравится популярная сегодня группа “Руки вверх”. Любимый актер — Брюс Уиллис. Надеюсь хорошо закончить школу.

ОТ РЕДАКЦИИ. Конкурс “Самая обаятельная и привлекательная”, в котором в нынешнем году смогли принять участие наши самые фотогеничные, очаровательные читательницы из Ивацевич, Березы, Баранович, подходит к своему завершению. Чтобы определить победительницу, мы, сотрудники “Газеты для вас”, обращаемся к вашей помощи, уважаемые читательницы. Звоните нам по редакционному телефону 2-12-29 или пишите письма, сообщите — кто из 25 участниц более всех заслуживает стать победительницей конкурса. Подведение итогов, вручение приза и интервью с самой обаятельной и привлекательной участницей в новогоднем номере. Желаем успеха.

БАРАНАВИЧЫ

Жывы голас паэтэсы

У гарадскім Доме культуры Бярозы адбыўся святочны вечар, прысвечаны 55-годдзю вядомай беларускай паэткі Ніны Мацяш. З невялічкага гарадка Белаазёрска, дзе яна жыве, яе голас гучыць на ўсю Беларусь. Гэта тым больш дзіўна і чужоўна, што Ніна Мацяш рухаецца на калясцы, мае абмежаваныя магчымасці для зносін з людзьмі. Тым не менш, яна не страціла любові да жыцця і актыўна ў ім удзельнічае.

Яна выдала больш за 10 паэтычных зборнікаў. Яе пераклады з французскай, нямецкай, польскай, харвацкай, галандскай, балгарскай моваў добра вядомы ў рэспубліцы і за яе межамі. Яна — аўтар музыкі на некаторыя свае вершы. Дарэчы, гораду, у якім яна жыве, паэтка прысвяціла “Песню аб Белаазёрску” (музыку да яе напісала выкладчыца Белаазёрскай музычнай школы Ганна Федасюк).

У ГДК паэтку віншавалі з днём нараджэння сябры, шматлікія паклоннікі яе таленту, прадстаўнікі грамадскасці з Бярозы, Брэста і Мінска, журналісты і паэты.

БАРАНАВИЧЫ

3 рук збылі...

Чарговы аўкцыён па продажы аб’ектаў камунальнай маёмасці адбыўся ў Бярозаўскім райвыканкаме. На таргі быў выстаўлены маёмасны комплекс былой ваеннай часці і яе лазня, будынак былой сталовай ПМК-25 агульнай плошчай каля 5 тысяч квадратных метраў.

Цікава, што таргі праводзіліся па метадзе зніжэння пачатковай цаны. Яна была ўстаноўлена ў суме 20 мільярдаў рублёў. Прадалі будынкі за 2 мільярды рублёў. Такі бізнес зрабіў райвыканкам. Застаецца толькі спадзявацца, што прадпрыемальнікі, якія набылі будынкі, даведучы іх, як гаворыцца, да толку і зрабіць так, каб яны служылі людзям.

БАРАНАВИЧЫ

Цукар у Белаазёрску ёсць!

І не толькі. У свабодным продажы тут ёсць яйкі, сметанковае масла. Але не спяшаюцца, дарагія нашы чытачы, імчацца за кіламетраў 50—100 у Белаазёрск. Нормы продажу тут таксама абмежаваныя. Цукар даюць па 1 кг на рукі, яйкі — па 1 дзесятку, сметанковае масла — па пачцы.

Затое чаргаў і таўкатні няма. А гэта цяпер — вялікае дасягненне!

БАРАНАВИЧЫ

Прывабная прапанова

На мінулым тыдні завод мінералаватных вырабаў, што ўваходзіць у дзяржаўнае прадпрыемства “Бярозабудматэрыялы”, наведалі прадстаўнікі адной са славацкіх фірмаў (Славенія) — адна з дзяржаў, што паўсталі на месцы былой Югаславіі, і мае адзін з найлепшых эканамічных паказчыкаў сярод краінаў Усходняй Еўропы). Госці прапанавалі прафінансаваць (сумесна з банкам з Аўстрыі і ўрадавай структурай Беларусі) пастаўку ў ўстаноўку на прадпрыемстве сваёй лініі па вытворчасці мінеральнай ваты і вырабаў з яе. Прадукцыя па сваёй якасці і экалагічных паказчыках можа канкураваць на заходніх рынках. Праўда, кошт лініі значна большы, чым падобны аналаг італьянскай. Таму, магчыма, у недалёкім будучым міністэрствам (нагадаем, што прадпрыемства дзяржаўнае) будзе аб’яўлены тэндэр (конкурс) на лепшую ўмовы пастаўкі высокатэхналагічнага абсталявання.

БАРАНАВИЧЫ

Не спяшаюцца

Раённая арганізацыя Беларускага народнага фронту “Адраджэнне” падала заяву ў выканкам на правядзенне 13 снежня пікету салідарнасці з палітзняволенымі, прымеркаванага да 50-годдзя прыняцця “Усеагульнай дэкларацыі правоў чалавека”. З адказам улады як заўсёды затрымліваюцца, парушаючы тэрміны, што ўстаноўленыя прэзідэнцкім законам.

БАРАНАВИЧЫ

Усё вяртаецца “на кругі свае”

У свой час сённяшні прэзідэнт, будучы дэпутатам і кандыдатам у прэзідэнты, гучна, у тым ліку па тэлебачанні, крытыкаваў эканамічную палітыку прэм’ер-міністра Вячаслава Кебіча. Сёння ж ідзе амаль поўны паўтор таго, што было пра “дарогам Вячаславе Францевиче”. Трохразовае рэальнае змяншэнне за год заробкаў зноў прымушае многіх бярозаўцаў, каб хоць трохі папоўніць свой сямейны бюджэт, скупляць харчаванне ў крамах усё па тых жа “датаваных дзяржавай” цэнах і, усяляк хаваючы яго ад мытнікаў, везці за межы. Маштабы гэтага “патоку”, напэўна, яшчэ не дасягнулі “кебічаўскіх” памераў, але апошні тых, хто ўжо паспрабаваў “пёгкіх” заробкаў, заахочваюць усё новых добраахвотнікаў. Для прававерк прыцягваецца усё большае кола кантралёраў і міліцыі. Усе пры справе.

БАРАНАВИЧЫ

Нешчаслівая пасада

З падарункамі і падзякамі правялі на пенсію работнікі райвыканкама свайго старшыню Пятра Георгіевіча Жышку, які пасля інсульта стаў інвалідам. Ад імя прадпрыемстваў і гаспадарак яму былі ўручаны каштоўныя падарункі, у тым ліку халадзільнік і тэлевізар. Для кожнага работніка райвыканкама провады на пенсію старшыні абышліся ў суму вышэй за 50 тысяч рублёў.

Гавораць, на провадах нехта зазначыў, што старшынёўска пасада ў Івацэвічах нешчаслівая. Сапраўды, в. а. старшыні райвыканкама І. М. Чыркі, які заступіў да выканання гэтых абавязкаў пасля П. Г. Жышкі, праз некаторы час аказаўся на бальнічным ложку ў абласной бальніцы. Адным словам, райвыканкаму не шанцуе!

Маньяк. Хто ён?

Аб тым, што ў Івацэвічах аб’явіўся маньяк, ніхто не сумняваецца. Пацярпелі дзве жанчыны. Калі ім прадставілі падобнага па іх словах мужчыну, то адна сказала — ён, а другая — не.

А на днях на дзвярах магазіна № 10, што ў паўночным мікрараёне райцэнтра, паявіўся фотаробат маньяка. Як кажуць сведкі, на выгляд прыстойны мужчына, пры гальштук. Аднак у РАУС казалі, што ў міліцыі фотаробата не стваралі. Хто, дзе яго стварыў і з якой мэтай — невядома. У галаву ў сувязі з гэтым прыходзіць адна думка: нехта спрабуе трымаць горад у страху...

А злодзеі гошчаўскія

У вёсках зараз шмат дамоў стаіць пустых. І не дзіва: паміраюць старыя людзі. Застаецца ў кватэрах нейкая маёмасць. Злодзеі і ёю не грэбуюць.

Так здарылася і ў Гошчаве па вуліцы Школьнай. У кватэру былога дырэктара Гошчаўскай СШ, вэтэрана вайны і працы М. В. Банасевіча, які памёр летас, узлезлі няпрошаныя госці. Выцягнулі адтуль каларовы тэлевізар, тэлефонны апарат, некалькі слоікаў з варэннем.

Хто ж мог залезці ў пустую кватэру? Аказваецца, у Гошчаве ёсць свае, дамарошчаныя злодзеі, для якіх няма нічога святога. Пабываўшы на месцы крадзяжу, работнікі міліцыі адразу ж знайшлі следы. І па іх дайшлі да хат Яўгена Еўтуха і Дзмітрыя Карачуна. У гэтых гошчаўцаў і забралі ўкрадзеныя рэчы з кватэры Банасевіча. Абодва злодзеі непаўналетнія, працуюць у мясцовым калгасе імя Леніна.

Дарэчы, Еўтуху і Карачуну не першы раз прыходзіцца ўдзельнічаць у падобных “аперацыях”. Так, за крадзёж буркаоў у калгасе яны былі асуджаны да аднаго года ўмоўна. Тэрмін гэты яшчэ не выйшаў, таму зараз наступае крымінальная адказнасць за паўторны крадзёж. Ужо ўмоўнага тэрміну для злодзеяў не будзе.

БАРАНАВИЧЫ

О правах поговорили...

Поговорить о правах человека собрались участники региональной научно-практической конференции “Всеобщая декларация прав человека на рубеже XX—XXI веков”, которая проводилась в актовом зале педколледжа 3 декабря. Мероприятие было приурочено к юбилею всеобщей декларации прав человека, который отмечается 10 декабря.

Выступающие рассказали о правах человека в нашей республике и других странах, коснулись исторических вопросов. “По данным социологических исследований, около 70% жителей республики не имеют даже представления о своих правах”, — заметила в своем выступлении И. В. Кошелева, старший преподаватель педколледжа.

В это же время в учебном заведении города проводились уроки по правам человека, обсуждались вопросы жизни и смерти, войны и мира.

БАРАНАВИЧЫ

Информационный выпуск “Навигатор: час мясцовы” падрыхтавалі: Л. ЦАЛУЙКА, С. КАЖАДУБ, А. ГОРБАЧ (Івацэвічы), С. РУСЕЦКІ (Бяроза), М. КУЛІКОВА (Баранавічы).

ПАВАЖАНЫЯ ПАПІСЧЫКІ!

Да канца падпіскі на “ГАЗЕТУ ДЛЯ ВАС” засталася два тыдні. Не забудзьце завітаць у аддзяленне сувязі і падпісання на незалежную газету. У ёй Вы прачытаеце аб’ектыўную інфармацыю, тое, што ніколі не надрукуюць афіцыйныя выданні. Заставайцеся з намі!

● НАВІНЫ РЭСПУБЛІКІ

**Ствараецца
рэспубліканскі
забастовачны камітэт**

Ініцыятыўная група, куды ўвайшлі актывісты рабочага руху шэрага прадпрыемстваў Беларусі, аб'явіла аб рашэнні стварыць рэспубліканскі забастовачны камітэт. "Ужо відавочна ўсім, што наша краіна коціцца ў эканамічную бездань", — гаворыцца ў адпаведнай заяве прадстаўнікоў ініцыятыўнай групы. Яны лічаць, што прымуць уладу "павярнуцца тварам да народа можа толькі дакладна спланаванае доўгатаэрміновае грамадскае супраціўленне".

Пад заяву ініцыятыўнай групы стаяць подпісы старшыні Рабочага Саюза С. Антончыка, заснавальніка Незалежнага прафсаюза гарнякоў І. Юрэвіча, старшыні Барыскаўскай рэгіянальнай арганізацыі Канфедэрацыі працы Беларусі С. Каленіка і іншых актывістаў рабочага руху — усяго 83 подпісы.

**Неабходна закупіць
за мяжой
звыш 300 тысяч тон
харчовай пшаніцы**

Для поўнага задавальнення патрэбнасцей Беларусі ў пшанічнай муцы неабходна закупіць за мяжой звыш 300 тысяч тон харчовай пшаніцы, што адпавядае леташнім аб'ёмам імпарту збожжа. Пра гэта заявіў намеснік старшыні камітэта па хлебпрадуктах Рэспублікі Беларусь Леанід Крыжанкоўскі на прэс-канферэнцыі ў Мінску.

Па яго словах, штогод Беларусь спажывае каля 500 тысяч тон харчовай пшаніцы. З-за неспрыяльнага надвор'я ў гэтым годзе ў краіне сабрала толькі 194,9 тысячы тон пшаніцы пры плане 350 тысяч тон. На закупку збожжа за мяжой выдзелены валютны крэдыт у памеры 14 мільёнаў долараў ЗША. На дадзены момант заключаны кантракты на пастаўку ў краіну 163,5 тысячы тон пшаніцы.

Па інфармацыі Л. Крыжанкоўскага, рэспубліка нарыхтавала 676,8 тысячы тон жыта пры плане 850 тысяч тон.

Камітэт па хлебпрадуктах унёс прапанову ў Міністэрства эканомікі аб павышэнні цэн на хлеббулачны вырабы з адначасовай выплатай кампенсацыі маламёмным слаям насельніцтва. Цяпер рэнтабельнасць прадпрыемстваў галіны складае ўсяго 5,4 працэнта, а выпуск найбольш папулярных гатункаў хлеба з-за адміністрацыйнага рэгулявання цэн з'яўляецца стратным. У прыватнасці, сабекошт аднаго батона вагой 500 грам коштуе 16 тысячам беларускіх рублёў, у той час як у магазінах ён прадаецца па 9—10 тысяч рублёў.

**Будзем разлічвацца
купюрамі большай
вартасці**

Нацыянальны банк Рэспублікі Беларусь увёў у абарачэнне з 1 снежня гэтага года разліковыя білеты вартасцю 500000 рублёў.

Ён выраблены на белай паперы з ахоўнымі валонкамі чырвонага і жоўтага колераў. У паперы ўтрымліваецца ахоўная празрыстая ніць з мікратэкстам "НБ РБ". На шырокім купонным полі размешчаны вадзяны знак — відарыз Рэспубліканскага Палаца культуры прафсаюзаў. А што датычыць колеру купюры, то пераважае жоўты і вішнёвы.

**"Маладая Беларусь"
аб'ядналася**

Дэмакратычная моладзь аб'ядналася ў рух "Маладая Беларусь".

У Беларусі створаны маладзёжны рух "Маладая Беларусь". Пра гэта 4 снежня на сумеснай прэс-канферэнцыі абвясцілі лідары "Маладой Грамады", "Грамадзянскага форуму" і "Маладога фронту".

Па словах удзельнікаў прэс-канферэнцыі, аб'яднанне дэмакратычнай моладзі стала адказам на старэнне Беларускага народна-патрыятычнага саюза і спробай прадэманстраваць палітыкам старэйшага пакалення, што маладзёжныя арганізацыі, у адмоўны ад іх, "здольныя адступіць ад карпаратыўных інтарэсаў і ўласных амбіцый" і аб'яднацца для дасягнення адзінай мэты. У выпадку правядзення ў Беларусі дэмакратычных выбараў прадстаўнікі руху будуць выступаць на іх адзіным блокам.

(БелаПАН).

● РЕАЛІІ ДНЯ

**Эканоміку Беларусі, вероўна,
ожидает очередной нокдаун**

В 1998 году экономика Беларуси получила два сокрушительных удара со стороны России.

Первый был в марте. Тогда массовая продажа белорусских ценных бумаг российскими держателями вызвала финансовый кризис в Беларуси. Курс доллара за неделю вырос на 27 процентов. Александр Лукашенко обвинил в случившемся российских олигархов.

Вторым ударом стала волна августовского российского финансового кризиса. Паралич банковской системы

привел к сокращению объема производства реального сектора экономики России в сентябре—октябре на 51 процент. Завязанные на Россию промышленные предприятия Беларуси свертывают производство или работают на склад. По оценкам экспертов, падение производства в Беларуси будет продолжаться до конца первого квартала 1999 года темпами 6—12 процентов в месяц.

Вероятность очередного, третьего удара по экономике Беларуси обусловлена многовари-

антностью реализации Стабилизационной программы России. Первый вице-премьер России Юрий Маслюков видит два варианта: оптимистический — если международные финансовые организации выделят кредиты, тогда в 1999 году темп инфляции составит 30 процентов; пессимистический — если кредитов не будет, темп инфляции достигнет 300 процентов.

Лидер КПРФ Геннадий Зюганов считает, что "в случае неудачи программы" к власти придут военные. Их основ-

ной задачей станет "усмирение разъяренных масс". По всем сценариям развития событий объемы промышленного производства в Беларуси при односторонней ориентации на Россию окажутся ниже уровня 1997 года. По предварительным оценкам, в первом варианте они сократятся на 10—15 процентов, во втором — на 30—35 процентов, в третьем произойдет обвал экономики.

Борис ГУСАКОВ,
кандидат
экономических
наук, БелаПАН.

● ТОЧКА ЗРЕНИЯ

«Звезды» и грязь

Факты, события, эпизоды. Слово цветные стеклышки пересыпаются они в kaleidoscope времени, складываясь иногда в такой неповторимый узор, что взглянув на него, невольно содрогнешься от удивленного...

Эпизод первый. Недавний, многократно показанный по телевидению, широко обсуждаемый в прессе, а потому известный всем. Речь идет, конечно же, о видном деятеле российской «патриотической» оппозиции генерале Макашове, который публично, на митингах, позволил себе бросить антисемитский призыв «Бей жидов!» И не смущает его, что на дворе конец XX века, а не начало, когда еврейские погромы практиковались повсюду. Не совсем понятна также последовавшая вслед за этим оценка данных призывов российской Думой.

Эпизод второй. Давний, малоизвестный и уже забытый. Великая Отечественная война. В Березе, как и в других городах со значительным числом еврейского населения, было сооружено гетто. Туда сгонялись все евреи, от мала до велика. Основным критерием отбора кандидатов служила национальность. Дальнейшая судьба обитателей гетто ни у кого не вызывает сомнений — смерть.

Живет в городе обычная семья, не еврейская. Муж, жена, шестеро детей. И есть у них одна знакомая — еврейская девушка, которую ожидает участь всех ее соплеменников. Чтобы спасти эту девушку, муж уходит жить к ней. Она не выходит из дома, при малейшей опасности прячется в диване. Беда вроде бы минует этот дом. Но однажды сюда врываются гестаповцы. Какая-то сволочь узнала обо всем и донесла.

На следующий день по улицам города по направлению к старому кладбищу — месту расстрелов — движется процессия: он, избитый и окровавленный, лежащий на крестьянской подводе; она, молоденькая еврейка, шагающая рядом с этой подвой; вооруженные немцы...

Вслед за ними была расстреляна и его семья: жена и дети.

Не хочу быть судьей, давать оценки, делать какие-то выводы, ибо каждому воздастся по делам его. Вот только стоят ли звезды на генеральских погонах «патриота» Макашова грязи с сапог Человека, лежавшего на окруженной немцами телеге?

Н. СИНКЕВИЧ.

г. Береза.

● РЕПЛИКА

Калі імчыць картэж...

Глядзіш па тэлебачанні, як мноства вышэйшых кіраўнікоў дзяржавы, выконваючы найвышэйшае распараджэнне, з вялікімі картэжамі суправаджэння з абласнога, раённага ды мясцовага начальства, міліцыі і аховы, ездзяць па прадпрыемствах, калгасах і саўгасах у аддаленых кутках Беларусі, каб палічыць людзей, чаму пры такіх пспехах у эканоміцы мы жывём усё горш. Безумоўна, добра, што прэм'ер-міністр ці кіраўнік дзяржгандлю краіны асабіста пачуе ад механізатара, рабочага ці дзяркі аб іх праблемах.

Але ж паняволі ўзнікае думка, што грошай, патрачаных на гэтую паездку-картэж, хапіла б, каб ліквідаваць усю запасычанасць таго ж калгаса. Ды хіба да нейкіх там падлікаў, калі пастаўлена такая важная задача!

С. РУСЕЦКІ,

г. Бяроза.

● ВЯРТАЮЧЫСЯ ДА НАДРУКАВАНАГА

**«Да бяды
— адзін крок»**

Так называўся матэрыял, які быў змешчаны ў № 72 нашай газеты за гэты год. У ім гаварылася аб тым, што аўтазаправачныя станцыі №4 і №5, якія знаходзяцца на процілеглых баках на трасе Брэст—Мінск, раздзелены адна ад другой жалезнай бар'ернай агароджай. Калектыў у абедзвюх АЗС адзін, адзін і кіраўнік. Каб зайсці з адной заправачнай на другую, трэба пералазіць праз тры бар'еры. Гэта стварае не толькі нязручнасці, але і небяспечныя для жыцця, бо побач праносяцца транспарт.

На скаргу калектыву АЗС №4 і №5 прарэзгаваў генеральны дырэктар рэспубліканскага дзяржаўнага вытворчага прадпрыемства «Белаўтастрада» М. Ю. Пільчук. Адказ падрабязны, але ні ў якім разе не адлюстроўвае стан спраў на месцы, бо ніхто тую скаргу не правяраў. Такім чынам, можна смела сказаць, што звернуў проста адпісаліся, каб больш не чапляліся. Відаць, у «Белаўтастрадзе» кіраўніцтва хвалюе больш стан трасы, а не ўмовы працы людзей. Паспрабуйце разабрацца.

«Пры будаўніцтве аўтадарогі яе асноўныя тэхнічныя параметры былі забяспечаны выхадзячы з хуткасці руху транспарту 120 кіламетраў у гадзіну...» На той жа трасе хуткасць руху абмежавана не толькі перад пастамі ДАІ, але ж і перад заправачнымі станцыямі. Стаяць патрэбныя знакі. Значыць, няк не можа быць праектная хуткасць 120 кіламетраў у гадзіну, як тлумачыцца ў адказе.

Далей. «Зыходзячы з патрабаванняў бяспекі руху і дзеючых у рэспубліцы нарматывных дакументаў, гэтыя пункты (маецца на ўвазе АЗС — рэд.) уст-ройваюцца з абодвух бакоў аўтадарогі».

Правільна піша М. Ю. Пільчук. Для вадзіцеляў, без сумнення, гэта зручна і выгадна.

«Пэралік аказваемых ім паслуг (пунктамі сэрвісу) аналагічныя як справа, так і злева, што выключнае неабходнасць перасячэння раздзяляльнай паласы як транспартам, так і пешаходамі. Каб пазбегнуць несанкцыянаванага перасячэння раздзяльнай паласы і ўстаноўлена бар'ернай агароджай».

Усё, здаецца, напісана правільна. Праўляецца клопат аб бяспецы руху транспарту і нечаканых пешаходаў. Ніхто не падумаў пра работнікаў АЗС, што яны не робяць, а жывыя людзі і могуць перамяшчацца ад адной станцыі да другой па вытворчых справах.

Ніхто з вышэйшых чыноўнікаў не заглянуў у практ будаўніцтва, зацверджаны Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь. Там, на праекце, быў праход, і доўгі час ён не перашкаджаў руху транспарту, а з нядаўняга часу чамусьці стаў бялым на вачах. Прыехалі, заварылі той пераход і клопаты з плеч. Вось такія думкі выклікае адліска з прадпрыемства «Белаўтастрада».

Клопат пра людзей, іх умовы працы, аказваецца, мала цікавіць і малых, і вялікіх чыноўнікаў.

1.

Двое маладых хлопцаў у жалезнай клетцы ў зале суда. Сядзелі, апусціўшы галовы на працягу двух дзён, — пакуль доўжыўся судовы працэс. Аб чым яны думалі ў гэтыя мінулыя і гадзіны? Можна ўспаміналі свае нядаўнія ўчыны ў Івацэвічах і Косаве? Хто ведае. Не заглянеш у дзучу чалавека, нават у вочы, калі ён не падмае галаву. Ці то ад сорама, ці то ад бязвыхаднасці становішча, калі надзеі на добры выхад не прадбачыцца? Хто яны гэтыя хлопцы, як і за што трапілі яны на лаву падсудных?

Пазнаёмімся: Дзмітрый Шупенік і Іван Лабастаў, жыхары Івацэвічаў. Першаму — 21 год, другому — 17. Дзмітрый мае сярэдняю адукацыю, прайшоў службу ў арміі. Летам уладкаваўся на працу ў фірму “Віват”. Рос і выхоўваўся абодвума бацькамі. Іван закончыў толькі 9 класаў, вучыцца далей у школе не схацеў, паступіў на вучобу ў ПТВ-162. Жыў з маті. Бацька ў свой час пакінуў сям’ю.

Дзмітрый і Іван пасябралі больш года таму. Разам хадзілі на дыскатэкі, разам спраўлялі дні нараджэння і розныя святы. Словам, свабодны час бавілі ўдвая.

Усё пачалося 23 верасня. Шупенік і Лабастаў надумалі паехаць на дыскатэку ў Косава. Відаць, аднастайныя і шумныя дыскатэкі ў гарадскім Доме культуры райцэнтра надакучылі хлопцам, і яны імкнуліся пазнаёміцца з вечарамі адпачынку моладзі ў іншых населеных пунктах раёна. Варта напамінаць, што зусім нядаўна візіт трох маладых людзей з Івацэвічаў у вёску Заполле (таксама на танцы) закончыўся трагічна. Не хацелася б праводзіць паралель паміж тым, што адбылося летам у Заполлі і вясенню ў Косаве, але ў гэтых двух выпадках было фізічнае насілле над людзьмі, якое прынесла горьч і боль пацярпеўшым, іх родным і блізкім.

— У той дзень я прыйшоў на кватэру да Лабастава, рынёс бутэльку гарэлкі, — распавядаў Шупенік. — Распілі яе. Затым вырашылі паехаць на танцы ў Косава. Пайшлі шукаць транспарт, але не знайшлі. Па вуліцы Дэпуцаткай убачылі матацыкл “Мінскі”, вырашылі яго забраць...

Аднак аднаго матацыкла для хлопцаў аказалася недастаткова, і на другі дзень яны ўкралі яшчэ і другі па вуліцы 70 год Кастрычніка. Поўным ходам ішла падрыхтоўка новых пазездка. 25 верасня на двух матацыклах нашы кавалеры паймчаліся з Івацэвічаў у Косава. Але гарадскім візітёрам там не пашанцавала: дыскатэкі не было. Што рабіць далей? Раньні адзначыць сваю пазездку. Зайшлі ў мясцовае кафе. Як самі прызналіся, пілі з нейкімі касачанамі, маўляў, паўбурталькі выйшла на брата. Калі закончылі, было каля апоўначы. На добрым падпітку, але ж асядалі хлопцы жалезныя коні і паехалі. Вось тут і пачаліся прыгоды юных матацыклістаў.

2.

У канцы г. Косава, непадалёк ад касцёла, матацыклы заглохлі. Пахісталі бакі — пустыя. А да domu — 15 кіламетраў. Гадзіна ночы. Усе жыхары спяць. Дзе ўзяць таго бензіну?

— Пойдзем у вучэбна-вытворчы камбінат, — прапана-

ваў Шупенік. — Я там вучыўся. Павінны што-небудзь здабыць...

Узялі бачок і пайшлі ў той камбінат. У староўжы разбудзілі вартаўніка Міраноўскага. Папрасілі ў яго бензіну, каб даехаць дамоў, як быццам прапаноўвалі грошы. Міраноўскі адказаў, што бензіну ў баках машын няма. Шупенік і Лабастаў не паверылі і накіраваліся да гаража. Паспрабавалі ўлезці туды праз дзверы, аднак яны не стараліся, а ўзламаць дзверы не змаглі. Тады асмяляўшыся хлопцы зайшлі з другога боку гаража і пачалі адрываць дошкі, каб папасці ўнутр. Вось тут вартаўнік Міраноўскі не вытрымаў і пачаў лаяцца на няпростаўшых гасцей. І яны ў сваю чаргу не засталіся ў даўту і пачалі калаціць вартаўніка. А калі

даехаць у Івацэвічы, — з патрабаваннем у голасе сказалі хлопцы.

— Няма бензіну, — адказаў Самсонік. — Ужо ноч і вам неабходна пакінуць тэрыторыю.

Аднак незнаёмцы не паслухаліся і пайшлі да трактароў, што стаялі паблізу. Самсонік увесь час прапаноўваў хлопцам неадкладна пайсці адсюль. Але яны і слухаць не хацелі, шарылі па трактарах, нешта тарахцелі, а потым казалі, што нападзілі з паўлітра таго бензіну. Хоць мала, а ўсё ж ёсць! На прахадной не спыняліся, выйшлі за агароджу. І тут нечакана для Самсоніка адзін з тых аматараў-матацыклістаў, а іменна Лабастаў, выхапіў нож і ўдарыў вартаўніка ў жывот. Відаць, гэта была “плата” за тое,

клікалі хуткую дапамогу, і Самсоніка адразу забралі ў бальніцу, дзе тэрмінова зрабілі аперацыю.

5.

На судзе ўзнікла пытанне: дзе Шупенік і Лабастаў узялі нажы. Гэта ж халодная зброя. Па-першае, чым абрэзалі тэлефонны кабелі? Падсудныя паказалі, што нож знайшлі там жа, на прахадной. Дапусцім, што там быў нож. Самсонік пацвердзіў, што той невялічкі ножык і сёння ляжыць у скрыначцы і выкарыстоўваецца вартаўнікамі для бытавых патрэб, напрыклад, у час абеда ці вячэры. Можна дапусціць, што гэтым ножыкам перарэзалі кабелі. Па-другое, каб пярэць Самсоніка і зарэзаць яго аўчарку Марту, патрэбен быў не ножык, а добры нож. Та-

● 3 ЗАЛЫ СУДА

ЦІ СТАНЕ ПАКАРАННЕ ЎРОКАМ?

той стаў уцякаць, дагналі, збілі з ног і прымуслі вярнуцца да гаража і лезці разам з імі ўнутр. Там не знайшлі гаручага і вылезлі адтуль ні з чым. Пабіты вартаўнік Міраноўскі застаўся ў сваёй староўжы, а кавалеры рушылі далей у пошуках бензіну.

Пры разбіральніцтве гэтага моманту справы ні Міраноўскі, ні Шупенік і Лабастаў чамусьці дакладна не памянчы (вось так падводзіць памяць!), як усё адбывалася. Хто першы ўдарыў, чым біў — кулакамі ці нагамі. Нават пацярпеўшы Міраноўскі. Відаць, яму не балелі тыя сінякі і шышкі і нават выбіты зуб. Канешне, гэта яго асабістая справа. А можа і не?

А калі б здарылася горшае, няўжо той жа Міраноўскі выгараджаваў бы юных выпівохаў і вымагаўнікаў, якія з дапамогай кулакоў у тую вераснёўскую ноч влілі пошукі гаручага для матацыклаў? Адказаць на пастаўленае пытанне зусім не цяжка. Вядома ж, вартаўніку Міраноўскаму. Відаць, яшчэ і тое, чаму ён не патэлефанаваў у міліцыю пасля таго, як яго пакалалі незнаёмцы на ахоўваемым ім тэрыторыі. Можна таму, што прасілі не звяніць або гразіліся. Першае прагучала ў прызнанні, а другое... А скажаць другое не хапіла мужчынскай смеласці. Ваязіл-васць перамагла.

3.

Прыгоды івацэвіцкіх кавалераў працягваліся. Той жа Міраноўскі парай пайсці на мэблевае прадпрыемства, што зусім недалёка. Растлумачыў: хацеў хутчэй пазбавіцца ад хуліганаў. І хлопцы паспяхліліся туды.

На прахадной — нікога. Толькі телефон на сталі. Нядоўга думаючы, нож з кішні — і тэлефон “адключан”. Цяпер можна смела падавацца ў пошукі бензіну.

На тэрыторыі МВА нечакана сустрэлі вартаўніка.

— Вы чаго сюды завіталі? — спытаў Самсонік.

— Нам трэба бензін, каб

што выганяў іх з тэрыторыі МВА. Вартаўнік схапіўся за жывот і павольна асеў на зямлю. У гэты момант ён змог яшчэ крыкнуць: “Марта, вазьмі!”

Марта — гэта Самсонікава аўчарка, якая разам з вартаўніком была на дзяжурстве і хадзіла следам за ім, калі ён рабіў абход тэрыторыі мэблевага прадпрыемства. Аднойчы на прахадной яна спыніла дырэктара МВА, і тады ён загадаў, каб сабака быў у намордніку, бо можа знянацку і ўкусіць каго. З таго часу, калі Самсонік браў з сабой Марту, то надзяваў ёй наморднік. І на гэты раз яна была ў намордніку.

4.

Марта, пачуўшы загад гаспадары, адразу рванулася за месца і накінулася на бліжэйшага да яе “ворага” (а гэта быў Шупенік), збіла яго з ног... Гэта ішчэ было для Шупеніка, што Марта аказалася ў намордніку. Яшчэ невядома, чым бы закончыўся гэты падыход для хлопца.

Усё ж Шупенік некай вярнуўся з-пад Марты, выхапіў з кішні нож і па самую ручку ўсадыў сабацы ў грудзіну. Калі та яна завішчала і асела на зямлю, Шупенік падняўся, падшоў да Самсоніка, які яшчэ не мог падняцца і корчыўся ад болу і ўдарыў яго некалькі разоў у твар. Той зноў паваліўся на зямлю. Вартаўнік не змог дакладна сказаць, як біў яго хлопец ці яны абодва — кулакамі або нагамі...

Ачомаўшыся ад удараў, Самсонік падняўся і, трымаючыся абедзюма рукамі за жывот, зайшоў у прахадную, каб пазваніць. Ён яшчэ не рашыў, куды тэлефанаваць, але кабелі ў тэлефона аказаўся адрэзаным. Толькі тады Самсонік заўважыў, што рукі яго ў крыві. Ці то ад болу, ці ад убачанай крыві вартаўнік разгубіўся, не ведаючы, як дзейнічаць далей, і ўрэшце, пакінуўшы службу, падаўся дахаты. Жонка пазваніла начальніку аховы, а ўжо той — у міліцыю. Адначасова вы-

кія нажы знаходзіліся ў кішнях Шупеніка і Лабастава. Іх было два, а не адзін.

Успомнім, як усё адбылося. Лабастаў пярнуў нажом Самсоніка і тут жа Марта па загаду гаспадары накінулася на Шупеніка. Лабастаў няк не мог перадаць нож свайму сябруку, бо ўсё здарылася вельмі хутка. Дый той жа Лабастаў не адмаўляў, што пасля ўдару Самсоніка ён склаў свой нож і паклаў у кішню. З гэтага вынікае, што хлопцы ехалі ў Косава, маючы ў кішнях нажы. Для чаго? На гэта пытанне ўжо дадзены адказ у вышэй-апісаным эпізодзе.

6.

У выніку разбойных дзеянняў Шупеніка і Лабастава вартаўнік Самсонік аказваўся на аперацыйным сталі. На яго вызначэнне спатрэбіўся месяц 12 чалавек з Косава здавалі кроў, каб падтрымаць здароўе пацярпеўшага.

Вартаўнік Міраноўскі з Косаўскага вучэбна-вытворчага камбіната з-за пабояў, нанесеных яму шукальнікамі бензіну, цэлы тыдзень знаходзіўся на бальнічным рэжыме.

Абодва пацярпеўшыя ляжыліся, не былі на рабоце. І гэта за кошт дзяржавы. Чаму ж так? Той, хто такое натварыў, а іменна Шупенік і Лабастаў, павінны пакрываць матэрыяльныя страты, а не дзяржава. У тым ліку і за забітую аўчарку Марту. Думаю, што немалых грошай яна каштавала гаспадару.

Дарэчы, пра забітага сабаку. Самсонікава аўчарку знайшлі за метраў 50 ад месца схваткі, у траве, у намордніку і з распартай грудзінай. Яе цягнулі туды маладыя забойцы, які казалі сведкі, за вуха і ашышнік.

Як бачым, забітую аўчарку тая смелыя хлопцы забралі ад прахадной, баючыся, відаць, пакаліцца на людным месцы. А вось пра ледзь жывога вартаўніка Самсоніка ніхто з іх не пацікавіўся. У якім ён стане? Ці жывы яшчэ? На добрым падпітку яны адчуvalі сябе пераможцамі, героямі ночы. Пападзіся яшчэ хто-небудзь на іхні шляху, наўрад ці застаўся б жывым.

Адкуль такая жорсткасць? Гэтае пытанне задавала падсудным адна з засядацеляў. Але адказу не атрымала. А я дадаў бы: адкуль такая звяржыная жорсткасць, нечалавечыя ныванісць да ўсяго жывога дзеся свайх уласных патрэб? У такіх выпадках, як правіла, хачацца даведацца, у якіх жа сем’ях выхоўваліся гэтыя маладыя людзі і, наогул, ці выхоўваліся. Можна найпершыя бацькоўскія абавязкі адышлі на задні план?

У сям’і Лабастава бацька пайшоў з дому. Гэта, відаць, адна з прычын таго, што сын, яшчэ не дасягнуўшы паўналецця, стаў занадта самастойным. Мог дома распусціць спіртное з сябрамі, мог дамоў прыходзіць у нецвярозым стане. І гэта ўсё сыходзіла яму з рук. Маці чамусьці лічыла, што яе непаўналетні сыноч нічога дрэннага не робіць. Ну, крыху захапляецца выпіўкамі...

Пра сям’ю Шупенікаў нічога дрэннага на судзе не гаварылася, як быццам знешне ў ёй усё добра. Відаць, і выпіўкі сына з непаўналетнімі, і шастанне па начах, калі ўсе спяць, лічылі дробязню. Нават па паводзінах Шупенікавых бацькоў на судзе можна зрабіць вывад, што і судзіць хлопцаў няма за што, маўляў, іншыя мільярды крадуць і нічога.

Што ж, у кожнага чалавека сваё паняцце вінаватасці і адказнасці за ўчыненнае злачынства ці правапарушэнне.

7.

Пракурор, выступаючы на судзе, прасіў пакараць Шупеніка і Лабастава на восем гадоў турэмнага зняволення кожнага. Каб не было больш панады нікому. Як жа рашыў суд? У яго прыгаворы запісана: пазбавіць кожнага падсуднага на шэсць гадоў турэмнага зняволення.

Тыя, з кім мне прыходзілася гутарыць, як усё роўна згаварыліся: малое пакаранне. Маўляў, пры такім пакаранні можна красці, біць і рэзаць людзей, атрымліваць невялікія тэрміны зняволення, адбываць іх і зноў брацца за старое. Вось такое меркаванне.

На мой погляд, тут ёсць свая логіка. Паглядзіце яшчэ раз, што натварылі Шупенік і Лабастаў. Па-першае, зрабілі ўгон матацыклаў. А гэтае злачынства зараз караецца даволі строга: ад 5 да 7 гадоў пазбаўлення волі. Калі гэта зроблена паўторна — ад 7 да 10 гадоў.

Па-другое, пабілі вартаўніка Міраноўскага на яго рабочым месцы. Шляхам узлому ўлезлі ў гараж і прымуслі лезці туды вартаўніка.

Па-трэцяе, зайшлі без дазволу ў начны час на ахоўваемую тэрыторыю мэблевага ад’яднання, самавольна злілі з трактара бензін. Парэзалі кабелі тэлефона на апарата. Лабастаў пярнуў вартаўніка нажом у жывот. Шупенік зарэзаў сабаку і потым яшчэ пабіў Самсоніка. Да таго ж, ведаючы, што Лабастаў непаўналетні, Шупенік спайваў яго гарэлкай.

Але як бы там ні было, суд ужо сказаў сваё слова. Можна згаджацца і не згаджацца. Можна радавацца ці абураліца. Ва ўсякім разе кожны па-свойму рэагуе на гэтую пакаранне. Ясна адно: пакаранне павінна быць самым строгім для злачынцаў, каб у іх назаўсёды адпала ахвота займацца ранейшымі справамі і, відаць, самае галоўнае — каб гэта пакаранне стала ўрокам і для іх саміх, і для іншых. Ці стане яно такім, пакажа час.

С. КАЖАДУБ.

г. Івацэвічы.

И ЕЩЕ КОЕ-ЧТО О СПИДЕ

Республиканский Центр профилактики СПИДа с 1 по 3 декабря провел для средств массовой информации семинар, посвященный проблемам распространения ВИЧ-инфекции на территории нашей республики.

Как мы уже сообщали, корреспондент "Газеты для вас" был приглашен и принял участие в семинаре.

Семинар подвел итоги, огласил результаты одиннадцати месяцев года текущего. Они неутешительны. СПИД продолжает уверенно шагать по нашей республике, и как преградить ему путь неизвестно ни специалистам, ни, тем более, среднему обывателю. После вспышки ВИЧ-инфекции в Светлогорске, подобные проблемы предстали перед иными городами Беларуси: Гомелем, Жлобином, Пинском. Для республики, демографическая ситуация в которой и без того желает быть много лучшей, рост ВИЧ-больных выглядит там более угрожающим, что подавляющее количество инфицированных — молодежь от 16 до 30 лет.

Ирина Зарембовская, Роман Галевич, преподаватели Национального Центра по профилактике СПИДа, на устроенной ими пресс-конференции констатировали тот факт, что открытие пунктов обмена шприцов, раздача презервативов представителям так называемой группы риска, существенно ситуацию не изменили.

— Чем может по-

ЛЮБОВЬ ПРЕКРАСНА. ПОКА БЕЗОПАСНА

мочь одноразовый шприц, — рассуждает Р. Галевич, — если наркоман набирает свою порцию из общей, уже зараженной дозы. Наркоманы ведь всегда группируются. И если хотя бы один из их компании окажется ВИЧ-инфицированным, то жди, что через самый небольшой промежуток времени они все окажутся с ВИЧ. Инъекционные наркоманы составляют подавляющее большинство ВИЧ-больных, что, впрочем, не исключает роста передачи инфекции половым путем.

— За рубежом, — продолжила И. Зарем-

бовская, — нашли выход в легальной продаже метода — заменителя наркотика в таблетках. Не могу сказать, насколько возможно применение этих таблеток в нашей республике.

Для убедительности представители инициативной группы провели ролевую игру: все 25 журналистов, закрыв глаза, стали в круг. По условиям игры двум участникам, естественно, не видимым остальными, положили на плечо руку, что обозначало, что они условные ВИЧ-больные. После этого все должны были трое-

кратно пожать друг другу руки, а тот, кто оказался "инфицированным", при этом царапнуть ладонь тому, с кем здороваются. Игра проходила несколько мгновений, но к концу ее количество "инфицированных" из двух выросло до 17.

Такова цепная реакция ВИЧ-инфекции, и, надо признать, тяжело психологически выдержать царапание твоей руки вроде бы приятной внешности журналисткой.

На 1 ноября 1998 года количество ВИЧ-инфицированных на Беларуси составило 2257 человек. По данным распространенного на семинаре бюллетеня печальная пальма первенства по-прежнему в Гомельской области и, прежде всего, Светлогорске — 1175 человек.

Далее идут: Минск — 234, Жлобин — 214, Светлогорский р-н — 104, Гомель — 84, Жлобинский р-н — 55, г. п. Октябрьский — 49, Речица — 38, Пинск — 34. В Брестской области количество ВИЧ-инфицированных за последние полгода выросло в три раза. В списке обозначены и Ивацевичи — трое больных. В Березе — 1; в Барановичах — 11. На все мои вопросы прояснить ситуацию с больными нашего региона, определить хотя бы их социальный статус представители ответили категоричным "Нет". Что и не удивительно. Очевидно, что о медицинской этике и врачебной тайне представители центра знают побольше, чем некоторые "врачающие" на местах.

А. ГОРБАЧ.

Вы ведаеце, як засцерагчыся ад СНІду?

За праблемамі эканамічнага характару апошнім часам нашы СМІ неяк менш сталі звяртаць увагу на такія глабальныя праблемы, як СНІД.

А тым часам яго паўзучы прывід працягвае распаўсюджвацца па нашай рэспубліцы. Так, у суседнім Пінску колькасць ВІЧ-хворых павялічылася за апошнія паўгода з 6 да 34 чалавек. А ці ведае наш чытач, як перадаецца хвароба? Ці ведае ён, як засцерагчыся ад СНІду? Вось што адказалі нам на гэтыя пытанні жыхары Івацэвіцкага раёна.

Саша (в. Магіліцы): Нам наркотыкамі захапляцца няма калі. Гэта ў гарадах ад безрабoцця моладзь пускаецца на розную дурасць. А ў вёсцы людзі адпачываюць больш класічна: за бутэлькай добрай гарэлки. Нашы бацькі жылі без прэзерватываў, без шпрыцоў і не мелі тых праблем, якія мае моладзь сёння. А з-за чаго ўсё? З-за дурной галавы сваёй. Я СНІДу не баюся. Маеш галаву на плячах — будзеш здаровы.

Марына: Да распаўсюджвання такой хваробы, як СНІД, канешне, нельга адносіцца лёгкадумна. Як яна распаўсюджваецца таксама ведаю. Ці баюся? Канешне, баюся! Але, каб не захварэць на СНІД, на мой погляд, трэба весці належны лад жыцця, быць больш асцярожнымі. І менш звяртаць увагу на навамодныя сёння "кайфы". Бо калі трапіш у наркатычныя сеткі, то без ВІЧ адтуль не выпутаешся.

Ігар: Канешне, усё залежыць ад чалавека. Тое, што хварэе ў асноўным моладзь, дзеці — сімптаматычна. Выйсца, на мой погляд, не толькі ў распаўсюджванні шпрыцоў ці прэзерватываў, а ў распаўсюджванні, праваче, звычайнага страху сярод моладзі, якая яна, як відаць, не ведае. У нас жа так заўсёды: пакуль гром не грывіне, то мужык не перахрысціцца...

Ад аўтара: Трэба зазначыць, што наконт распаўсюджвання захворвання на СНІД, наша моладзь "осведомлена" не так ужо і кепска. Што, канешне, вельмі добра. Мы, нарэшце, адышлі ад ханжастава савецкага часу і адкрыта гаворым аб сексе і наркамані. Прэзерватывы, аднаразовыя шпрыцы павінны быць даступны моладзі. На жаль, які ўсе тавары, яны час ад часу даражэюць. Але што можа быць даражэй за жыццё?

Я спецыяльна ў гэтым апятанні не звяртаў увагу суразмоўцаў на магчымасць заразіцца СНІДам у бальніцы. Ад гэтага мы таксама не застрахаваны цяпер. Але гэта — тэма для іншай, вялікай размовы.

А. МІХАЛЕНКА.

г. Івацэвічы.

Эта коварная Элеонора...

В маленьком белорусском городе жил-был мальчик Игорь. Мама и бабушка звали его ласково — Игорек, ребята в школе — Игрик. Как и все дети, он любил конфеты, велосипед, видики. Каждое лето Игорь приезжал к бабушке в деревню, если родители не отправляли его в пионерский лагерь.

Бабушка поила его козьим молоком. Белая коза по кличке Катя была очень вредной. Игорь должен был отводить ее утром на луг, а вечером приводить назад. Всю дорогу вела она себя плохо: то упрется и не хочет идти, то на углу хаты дядьки Пети ей нужно пощипать травы или просто посмотреть, что растет за колючей проволокой у бабы Фени. А Игорь спешит, ребята уже давно гоняют мяч возле Кулаковских.

И вдруг Игорь увидел Вика. Она шла от автобуса. "Настоящая красавица!" — подумал Игорь. Осыпшим вдруг голо- сом тихо ответил на ее "Привет!"

Весь день был заполнен впечатлением об этой встрече: как она прошла, улыбу- нувшись, как он был недоволен...

Прошло много лет, не менее 10. Игорь и Вика выросли. Их чувства стали сильными и вполне определенными. Они берегли свою любовь и гордились этим. Никто и дурного слова не мог сказать об их отношениях. Да и в прошлом им не в чем упрекнуть себя. Разве что...

Игорю было стыдно за один-единственный поступок в 16 лет. Это произошло совсем случайно. На свадьбе у двоюродного брата на Украине. С Викой серьезные отношения еще не сложились, а Элеонора только вернулась из Италии, где отдыхала с родителями. Ей было 18 лет, и она была чертовски хороша: темные длинные волосы, яркий-ский лоб, большие "цвета ночи" глаза, высокие выразительные губы, за которыми

скрывался острый язычок. Элеонора много и смешно рассказывала об Италии. Просто заслушаешься.

Трудно сейчас сказать, как они оказались на сеновале, и вспомнить об этом не хочется. Элеонора страстно целовалась, Игорь не помнит точно, как она разделась, и он весь задрожал... Раздела и его. Она подтрунивала над ним, дразнила. Желания захлестывали его горячими волнами. Все остальное произошло в каком-то дурманящем угаре.

Игорь обычно старался не вспоминать этот грех, тем более, что прошло целых три года.

Вика с Игорем сыграли свадьбу. Им от завода дали общежитие, потом сами построили квартиру. Приходилось много работать и не удивительно, что Игорь уставал. Он еще не подозревал, что с ним стряслось.

Через месяц после свадьбы его замучило расстройство кишечника, в больницу идти было некогда — подвернулась дополнительная работа. Надо ведь зарабатывать на квартиру.

Вика перепробовала всевозможные травы и таблетки. А враг уже подстергал Игоря. Он напал на него в ту злосчастную ночь, когда встретился с Элеонорой. Его привезла всезнающая Элеонора из Италии. Игорь тогда не знал, что без презерватива вступать в половые отношения очень опасно.

Элеонора вела развеселую жизнь, колола наркотики: ловила кайф. Никто тогда еще не знал, что она уже зарази- лась ВІЧ (вирусом иммунодефицита человека).

Впервые страшная догадка обожгла Игоря, когда однажды, на улице, лицом к лицу столкнулся с Элеонорой. Он с трудом узнал ее: ну, прямо старуха, хотя ей только 23 года. Двигалась она мед-

ленно, левая рука была неестественно согнута. Глаза потухшие, за толстыми стеклами очков. Игорь остановил Элеонору, но разговора не получилось. Речь ее была заторможена. Что с ней, с красавицей, стало всего за 5 лет!

Зимой у Игоря стала повышаться температура, не надолго, на 2-3 дня. И опять все в норме. Не идти же в больницу из-за такой мелочи. Больше пугали носы. Он боялся, что это дисентерия: "Еще запрут в инфекционную больницу". От всех обуревавших на него бы- лочек Игорь похудел. Хотя питались они хорошо. Спусти какое-то время у Иго- ря на шее, а потом и во рту (или, может, наоборот, он сразу не заметил) появились темно-багровые пятно. Оно не болело, но слегка выступало во рту, мешало при еде. Через две недели та- кие же пятна появились под мышкой и в паху. Тогда Вика заставила Игоря идти в поликлинику. Его сразу положили в боль- ницу. Слова лечащего врача звучали как смертельный приговор — это СПИД. Сразу же обследовали Вика — "зара- жена". Ее тоже положили в больницу. Надеяться, что ребенок, которого они ждали, родится здоровым, не приходи- лось. Вика плакала днем и ночью.

Приехала бабушка, узнав, что Игорь в больнице. В отделении она долго рас- паковывала свертки: "Здесь домашняя колбаса, что тебе нравится, а это твой любимый сыр. Кушай, Игорек, только так можно поправиться. Ишь, как иссу- дал". Она была уверена, что ее внук хороший, аккуратный, не какой-нибудь повеса, не пьяница, не наркоман, не ба- бник. Значит, заразила Вика, и точка. Баба Маша помнит его с пеленок. Он ни за что не сядет за стол с грязными руками, а в 5 лет даже пил из чашки только там, где ручка, где никто не пьет (значит, там

самый чистый краешек чашки). Разве может такой хороший мальчик заразиться СПИДом?

Но Вика больше всего расстраивало не заблуждение бабушки. В воскресе- не приходили Виталик и Элеонора. Вика знала, что умерла Элеонора. Вика знала, что именно она заразила Игоря. Наде- яться было не на что. Горю не было конца. Как и ожидали, скоро родился Кирилл. Роды у Вики прошли хорошо. Врачи внимательно наблюдали за малы- шом. Это был нежный, розовенький, с голубыми глазками и пушком светлых волосиков человек. Он особенно не плакал и вяло сосал грудь. А через че- тыре месяца умер. Вика не вынесла этого и сбросила с девятого этажа. Умерла до приезда "скорой".

В воздухе плыла легкая паутина, с кри- ком проносились воробьи, копошились в песочнице ребятишки — шла обычная земная жизнь. А в инфекционном отде- лении медленно умирал Игорь.

Л. СОЛОМАХИНА.

"СПИД-курьер".

(Працяг.
Пачатак у № 75).

НАДЗЯ

Надзя — самая старэйшая дачка ў сям’і Бандарыкаў. Ад першай жонкі. Я ўжо казаў, што яна з цяжкасцю ўваходзіла ў новую сям’ю. Можна, больш правільна сказаць, прывыкала да мачыхі. Але яна, мачыха, аказалася не такой, як усе, не такой, як у тых казках, — сярдзітай, сварлівай, непрывабнай, якая заўсёды выклікае недавер і незадавальненне.

— Ужо сёння, на восьмым дзесяці гадоў жыцця, — гаворыць Надзея Георгіеўна, — па сутнасці ўжо на яго заканчэнні, добра бачыцца і адзінваецца мінулае. А яно, прызнацца, было несагодкім. Шчасце мае, відаць, у тым, што, рана застаўшыся без маці, мне, Веры і Ціхану пашанцавала на мачыху. Я і сёння не называю яе гэтым непрыгожым словам. Яна, Волька, была для ўсіх нас Маці з вялікай літары. Мы падрабіліся з ёй і яе дзяццямі. Нас ніхто і ніколі не мог папракнуць ці сказаць, што мы не родныя, што мы дзеці не адной маці. І, думаю, ніколі такога не будзе. Не верыце?

Я ахвотна веру шчыраму прызнанню, бо Надзея Георгіеўна гаворыць без усялякай пахвальбы, нейкай надуманасці. Яна помніць літаральна ўсё. Ужо змалку прывыкла дапамагаць бацькам ва ўсім. Аднойчы, пабываўшы на касье, калі прынесла бацьку абед, папрасіла яго паказаць, як трымаць касу, як махаць ёю, каб рэзала траву і не тыцкалася дзюбай у зямлю, бо раней неяк сама спрабавала і не атрымлівалася.

— Не трэба табе мужык, сама будзеш касіць, — смяяўся тады бацька, бо бачыў, што кемлівая. А праз гадзіну Надзя ўжо касіла, як сапраўдны мужчына.

— Яшчэ летась касіла, — прызнаецца Надзея Георгіеўна. — Сёння ўжо не. Сілы не тыя. Якая лажка быць касёй ў жанчыны ў 70 гадоў? Адкасіла сваё. Які малады бярэцкіца...

Сказала аб гэтым і задумалася. Пэўна, перад вачамі, нібы на тым экране, праплівалі гадзі, гадзі і гадзі, а разам з імі і само жыццё — спярша дзявоцкае, а потым сямейнае. Чым запомнілася яно?

Да вайны, яшчэ перш паллях, хадзіла ў школу польскую, перад самай вайной — у савецкую. Словам, граматы дасталася нямнога. У час вайны немцы ганялі выскоўцаў, у тым ліку і дзяўчат, на

Надзея Георгіеўна і Пятро Сямёнавіч Яромы (фота 1959 г.).

● ЛЁС ЧАЛАВЕЧЫ

будаўніцтва дарогі. Цягалі каменне, пясак. А яшчэ тымком дапамагалі партызанам: варылі бульбу, пяклі хлеб. Назіралі за рухам немцаў у ваколіцы і праз сувязных перадавалі звесткі ў лес. Зараз тыя заданні здаюцца дробяззю. Але ж у ваенны час гэта магло каштаваць жыцця.

Сям’я без гаспадара — гэта, калі не трагедыя, дык штосьці блізкае да такога становішча. Калі ж улічыць, што ў ёй восем дзяцей, то стане зразумелым, чаму пахавальная з фронту так многа смутку прынесла ўсім Бандарыкам — малым і вялікім. Паплакалі, пагравалі. Але ж неяк трэба было жыць. Таму працавалі на ўпаснай гаспадарцы ўсе, акрамя трохгадовай Анькі і пяцігадовага Валодзькі.

Не сакрэт, цяжка жылося Бандарыкам у пасляваенныя гадзі. Але ўсе яны былі заўсёды разам. Нейкі прыехалі работнікі Косаўскага дзетдома і

прапанавалі, каб Надзя аддалі туды. Самі дзеці не згадзіліся, адгаварылі маці.

— Як-небудзь самі пракадаем, дзеткі, — сказала тады Волька. — Толькі не ў дзетдом...

Тым часам Надзя надумала вучыцца і паступіла ў Пружанскае педвучылішча. Праўда, завочна. І работу ў школе атрымала. Спярша ў вёсцы Грыўда, потым у Стайках. Калі пачала працаваць у Заполлі, тут і сустрэла свайго выбранніка — Пятра Ярому. Ішоў 1947 год. Ён і стаў для Надзі кропкай адліку: яна выйшла замуж. Якраз на Пятра справілі выселле. На той час яно было не вельмі багатым і пышным, але ж было.

Надзя сказала: “Трэба ехаць. А з дачушкай і гаспадаркай я сама ўпраўлюся”.

Два гады вучобы. Два гады нялёгкіх клопатаў і чакання. Пятро вярнуўся з дыпломам. Яго прызначылі дарожным майстрам (тады ДЭУ знаходзіўся ў Пружанам).

Шмат сіл і здароўя аддала маладая сям’я пераездам: спярша ў Белагаскую пушчу, потым зноў у Заполле і нарэшце ў Косава, дзе пасяліліся пастаянна. Сама Надзя доўгі час працавала на Косаўскім дрэваапрацоўным камбінаце (зараз мэблевае прадпрыемства). Разам з Пятром выгадала траіх дзяцей. Дачка Галіна жыве ў Косаве, закончыла педінстытут, 18 га-

і яшчэ. Сёстры жартам называюць Надзею Георгіеўну сваім камандзірам. І на самой справе так яно і ёсць. Які і старэйшая, які і больш вопытная і з гадкай мудраўшая, яна заўсёды знойдзе цёплае слова, разумную парадку, падтрымае ў цяжкай хвіліну. Па сваім характары спакойная і разважлівая, Надзея Георгіеўна ўносіць у сямейства Бандарыкаў спакой, стварае атмасферу дабрабытлівасці і ўзаемапавагі.

ВЕРА

Вера Георгіеўна Валашчык.

Вера па ліку другая ў сям’і Бандарыкаў. Таксама ад першай жонкі. Стаўшы членам абноўленай сям’і, дзяўчынка не адчула вялікай перамены, які Надзя, у адносінах да дзяцей. Новая маці, яна ж і хросная маці, па сутнасці была новай жонкай для гаспадара, іхняга бацькі, а для дзяцей стала ўжо, так сказаць, двойчы маці.

Як і ўсе дзеці, Вера расла спакойнай, цікаўнай дзяўчынкай. Вельмі любіла матчыну ласку. Не адыходзіла ад Волькі. Калі нарадзілася Любка, сястрычка, Вера ўвесь час дапамагала, а калі маці дзесці адыходзіла, то няньчыла сама.

Вучылася яшчэ да вайны, два класы польскай школы скончыла. Гэта была ўся Верына навука. Больш вучыцца не давалася, бо і сродкаў не хапала, каб усіх дзяцей вучыць. Гаспадарцы патрэбны былі перш за ўсё рабочыя рукі.

Як і сястра Надзя, Вера таксама пайшла ў заробкі, каб дапамагчы сям’і, меншым братам і сёстрам. Працавала на рамоне дарог, потым у мясцовым калгасе. Ніхто пра яе кепскага слова не сказаў. Асцільва паляводам прыходзілася выконваць самую цяжкую работу, але Вера ніколі не скардзілася.

Працавітую дзяўчыну заўважалі мясцовыя хлопцы Сцяпан Валашчык, таксама з мнагадзетнай сялянскай сям’і. Відаць, кіраваўся народнай прымаўкай: “Выбірай жонку не ў хараходзе, а ў агародзе”.

Жылі спярша ў Сцяпанавых бацькоў, а потым надумалі будавацца непалёк ад Верыных бацькоў. Кляпатлівая, цяжкая і марудная гэта справа. Колькі трэба сродкаў на розны будаўнічы матэрыял. І бярвенні, і дошкі, і цагла, і шыфер, і цвікі... Хто будаваўся, той цану ўсяму гэтаму ведае. Канешне, не засталіся ўбакі і бацькі маладых, дапамагалі, чым маглі. Калгас і сельсавет выдзелілі лес.

Завялі сваю гаспадарку. Сцяпан працаваў трактарыстам у калгасе і шмат стараўся, каб усё было сваё. У сям’і расло двое дзяцей. Зараз ужо дарослыя, маюць сваё сем’і. Але за кожнага з іх баліць матчына сэрца. Іх удачам маці радуецца, як і раней за малых, а нейкі, нават дробныя, памылкі заўсёды засмучаюць, не даюць спакою.

Дачка Таня жыве далёка ад роднай хаты, у Архангельску. Там замужам. Мае вышэйшую адукацыю. Працуе ў фінансавых органах. Ёсць уласная кватэра. Па сённяшніх мерках уладкавалася нядрэнна.

Сын Мікалай скончыў дзесцігодку. Марыў стаць афіцэрам. Аслухаўшы свой тэрмін у арміі, перадумаў, нават гаварыць аб гэтым не скажэ. Скончыў курсы і сеў за руль аўтамабіля. 14 гадоў вазіў старшыню мясцовага калгаса. Адзін раз не ўгадзіў яму і застаўся без работы.

Ужо 16 гадоў Вера Георгіеўна жыве сама, без свайго Сцяпана. Моцна хварэў гаспадар. Работа на трактары падарвала яго здароўе.

— Цяжка жыць адной, — не без суму кажа Вера Георгіеўна. — Пустая хата. Дзіка нежы. Усе клопаты па гаспадарцы леглі на мае плечы. Што ж зробіш, такая доля жаночая. Нікуды не дзенецца. Добра, што сын жыве недалёка і сястра Люба побач. Яны падтрымліваюць, падбадзёрваюць. Каму трэба стары чалавек, акрамя сваякоў? Нікому...

Спраўды, нікому. Добра, што тыя родзічы знаходзяць агульную мову, сям’ю, наведваюць адзін аднаго, не адмаўляюцца ад сваякоў, як часам здараецца. Думаецца, што ў сямействе Бандарыкаў (а яно зараз даволі вялікае) такога ніколі не будзе. Хто спазнаў разам і гора, і радасць, той заўсёды будзе шанаваць сваіх дзяцей, сяспер і братоў, пляменнікаў і ўнукаў...

С. КАЖАДУБ.
Вёска Гошчава
Івацвіцкага раёна.
(Працяг будзе).

● ВЫСТАВКИ

Искусство света

Эти двумя словами можно кратко охарактеризовать творчество немецкой художницы Рут Кюблер, выставка картин которой демонстрировалась недавно в березовском краеведческом музее. «Служение свету», «Подарок света», «Лилия в поле силе», «Роза света» — вот названия лишь некоторых из показанных картин.

Вообще данная техника живописи называется ступенчатой. Ее особенность заключается в том, что за основу берется один цвет и направляется по ступеням к свету, пока он не перейдет в белый, а направленный в пространство — в черный. На границах ступеней происходит плавный, незаметный переход одного цвета в другой. Рут Кюблер в совершенстве овладела данной методикой и добилась полного цветового “звучания” каждого оттенка, создавая при этом соответствующие геометрические формы. А благодаря многократному тонкому ступенчатому нанесению красок, белый цвет приобрел свойство светиться, что создает дополнительные зрительные ощущения. Например,

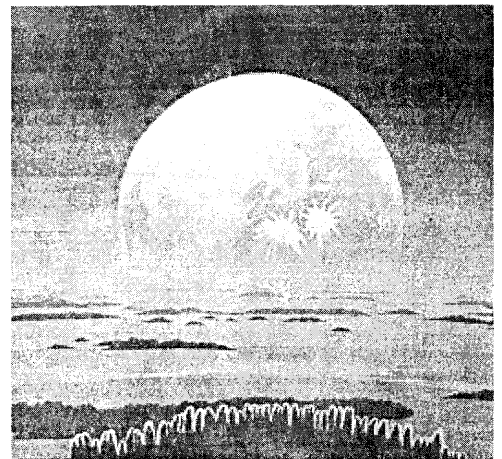
при рассмотрении картины «Разрешение на вход в светлое пространство» отчетливо виден равносильный светящийся крест.

Внутренний мир человека, его развитие, путь по ступеням вверх, к свету, добру, любви, судьбе Земли и человечества. Все это нашло отражение в творчестве Рут. И создавалось подобное, естественно, не на пустом месте. Трудный поиск совершенства, гармонии, желание сделать свет видимым, причем свет не солнечный, а внутренний, обуславливающий бытие всего сущего, привели к созданию подлинно духовных картин, понимать которые нужно сердцем.

«Только тогда, когда я о свете думаю, светит моя душа...» — это слова Рут. И душа художника действительно светит. Загадочным светом ее картин.

На картине «Прошлое или близкое будущее!» (справа) изображена гибель Атлантиды. За гордыню и многочисленные грехи людские Луна приблизилась к Земле, вызвав огромный прилив, что и погубило чудесную страну. Далекое прошлое одновременно является предупреждением нам — теперешним землянам.

Н. СИНКЕВИЧ.
г. Береза.

ВІШПАВАННІ, АБ'ЯВЫ, РЭКЛАМА

e e p d e c h o

ПОЗДРАВЛЯЕМ

Желаем тебе здоровья,
радости и веселья.
Желаем счастья, светлых дней,
Здоровья, что всего ценней,
Дорогу в жизни подлинней,
Всего хорошего на ней.
Пусть стороной обходит зло,
Пусть каждый день
становится желанней,
А в жизни, чтоб всегда везло,
А счастье было
гостем постоянным.
Любящих тебя дедушка,
бабушка, крестный,
крестная и дядя Витя.

Дорогую КОВАЛЕВСКУЮ
Нину Евгеньевну из д. Бытень
поздравляем с 40-летием.
Года идут.

Таков закон природы,
И вот твой праздник,
светлый и большой.
Твой юбилей, но разве это годы,
Когда ты сил полна

и молода душой.
Пусть этот день
запомнится надолго,
Запомнятся все теплые слова.
Большого счастья,
крепкого здоровья
Желаем мы на долгие года.
Семья Подсадных.

Поздравляем с днем рождения
КУЛЬГАВЕНЮ Валентину Васи-
льевну из д. Бусая!
Желаем...
Здоровья от Бога,
Добра от людей,
Тепла от солнца,
Счастья и радости
От мужа и детей.
Пусть годы бегут, а ты не гру-
сти, ведь самое лучшее у тебя
впереди.

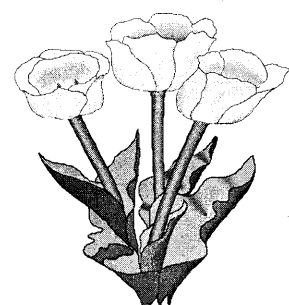
Мама, Алексей Алексеевич,
брат Миша, племянница Лерочка
и невестка Татьяна.

От всей души поздравляем
с днем рождения ДОВЖИК
Наталию Васильевну из г. Ива-
цевичи! Мы искренне же-
лаем, чтобы все задуманное
осуществилось, чтобы ты
всегда была молодой и жиз-
нелюбимой.

Желаем счастья, светлых дней,
Здоровья, что всего ценней,
Дорогу жизни подлинней,
Всего хорошего на ней,
Пусть стороной обходит зло,
Пусть каждый день
становится желанней,
И в жизни что б всегда везло,
А счастье было
гостем постоянным.

Крестная и дядя Володя
из г. Белоозерска.

От всей души поздравляем с
днем рождения любимую дочь,
мамочку, сестру КОВАЛЕВИЧ
Галину Ивановну из д. Выгоно-
щи! Желаем здоровья, счастья,
любви и удачи.
Пусть в жизни ждуть тебя
лишь теплые слова,
А сердце никогда от горя
не заплачет.

И пусть всегда
кружится голова
От счастья, от любви
и от удачи.
Родители, дочь, сын,
брат, сестры и их семьи.

Уважаемого друга ТИМОШУ-
КА Олега Алексеевича из г. Ива-
цевичи поздравляю с юбилеем.
Дни рождения

много раз бывают,
И сегодня юбилей такой.
Я от всей души желаю
Жизни светлой,
долгой и большой!
Живи, родной, ты долго-долго,
И не считай свои года,
Пусть радость,

счастье и здоровье
Тебе сопутствуют всегда.
Пусть лицо озарят улыбка
И не старится сердце во всем.
Ты для меня,
самый лучший на свете,
Самый лучший, родной человек.
Знакомая.

Дорогую нашу
дочку, сыночка
и братишку РА-
ХОВЕЦКОГО Па-
вела (слева первый)
из г. Ивацевичи
от всей души по-
здравляем с 14-ле-
тием! Искренне
желаем крепкого
здоровья, успехов
в учебе, долголе-
тия и удачи во
всех твоих делах.
Желаем счастья много-много,
Хотим, чтоб в жизни

молодой,
Твоя широкая дорога
Не стала узкою тропой.
Еще любви тебе желаем —
Огромной, чистой как слеза.
Хотим чтоб вечно улыбались
Твои счастливые глаза.

Бабушка, дедушка,
мама, папа и братик Дима.

Сердечно поздравляем с
днем рождения дорогого сына,
брата и крестного ЛИТВИ-
НОВИЧА Михаила Михайло-
вича из д. Волка! Желаем
счастья, здоровья, благополу-
чия.

Пусть годы бегут за годами,
О том, что прошло не грусти.
А тех, кто когда-то обидел,
Обиди всем сердцем прости.
Желаем, чтоб люди

ценили тебя.
И мы чтоб тобою гордились,
Чтобы вся жизнь,
как желанный букет
Любовью, здоровьем
и счастьем светилась.

Мама,
сестра Лена и её семья.

Поздравляем с днем рожде-
ния друга ДЕНИСЮКА Дмит-
рия Николаевича из пос. Сосно-
вый Бор!
Желаем добрых

и спокойных снов,
Тепла желаем
в стужу и ненастье.
И без красивых, нежных слов,
Простого человеческого
счастья.

Пусть будет
бодристость и здоровье,
И пусть на все хватает сил,
И каждый день обычной жизни,
Чтоб только радость
приносил!
Твои друзья.

Поздравляем
родного, любимого
сына, брата,
внука, племянни-
ка ЗЕЛЕНЬКА
Андрея Николае-
вича из г. Иваце-
вичи с 18-летием!
Желаем долгой
долгой счаст-
ливой жизни!

Эти строки
мы дарим с любовью тебе,
Чтобы солнце светило
в дальнейшей судьбе,
Чтобы радость искрилась
во взгляде твоём,
Чтоб был полон родными,
друзьями твой дом.
Счастья, доли хорошей
желаем тебе,
Поздравленья прими
— с днем рожденья тебя!
Мама,
брат Юра, сестра Марина,
бабушка, дедушка,
тёти, двоюродные
сестры Юля, Катя.

Дорогую, любимого папу, де-
душку ГУНЬКЕВИЧА Леонида
Николаевича из д. Любичицы от
всего сердца поздравляем с днем
рождения! Желаем крепкого
здоровья, счастья. Спасибо за
заботу о нас.

От нас тебе поклон низжайший
За помощь, ласку, доброту,
За то, что в жизни сделал,
За теплоту души и красоту.
Года бегут неуловимо,
А ты живи, родной, сто лет.
Борись, крепись

и будь счастливым,
Другой альтернативы нет.
Пусть будет радостным
твой век

Ты самый близкий
и родной наш человек!
Дочь Ирина,
внуки Женя и Светлана.

От всей души поздравляем с
днем рождения дорогую мамоч-
ку и бабушку ЛИТВИНОВИЧ
Нину Владимировну из д. Вол-
ка! Желаем крепкого здоровья,
долгих и радостных дней,
большого человеческого счастья.
О днях прошедших

не печалься.
Улыбнись и понапрасну
не грусти,
И больше, мамочка,
не старься,

И низкий наш поклон прими.
Еще здоровья крепкого желаем.
Еще такой же срок
тебе прожить.

С бедой и горем
не встречаться
И впуюк всех пережить.
С любовью и уважением
к тебе дочка, зятя,
внука Дашенька
и внук Артем.

Дорогую и любимую сына и
брата ЯКУБЦА Дмитрия Апа-
тольевича из г. Ивацевичи серд-
ечно поздравляем с 16-летием.
Счастья тебе, здоровья, весе-
лья!

Желаем счастья, светлых дней,
Здоровья, что всего ценней,
Дорогу в жизни подлинней,
Всего хорошего на ней.
Пусть стороной обходит зло,
Пусть каждый день
становится желанней,
А в жизни, чтоб всегда везло,
И счастье было гостем
постоянным.
Мама, папа, брат Эдуард.

ЧАСТНЫЕ
ОБЪЯВЛЕНИЯ

ПРОДАЁТСЯ

☞ Стенка "Берест-11Д".
Цена ниже заводской. Телефон
в г. Ивацевичи **2-35-81** (после
17.00, спросить Юру).

☞ Прицеп к легковой автома-
шине. Звонить по телефону в
г. Ивацевичи **2-32-11** (после
18.00).

☞ Двигатель трактора МТЗ-80,
КамАЗ-5411 (самосвал), ЗИЛ-
133ГЯ (дизель). Телефон в Ива-
цевичском районе **32-9-44**.

☞ Доска-вагонка 2 м². Деше-
во. Телефон в Ивацевичском
районе **41-5-22**.

☞ Окна, двери, стекло окон-
ное. Телефон в Ивацевичском
районе **32-9-44**.

☞ Лыжи охотничьи (новые).
Телефон в Ивацевичском рай-
оне **41-5-22** (после 17.00).

☞ Ауди-80, 1989 г. в., синий
металик, карб. 1,8, люк, 100%
раст. Телефон в г. Береза
(8-234) **2-57-09**.

☞ Холодильник "Атлант",
двухкамерный, новый. Телефон
в г. Ивацевичи **2-43-44**.

☞ Однокомнатная квартира в
г. Ивацевичи по ул. 60 лет Ок-
тября, кирпичный дом, 3-й этаж.
Телефон в г. Ивацевичи **2-33-
40** (после 19.00).

☞ Автомобиль ГАЗ-21, 1967
г. в., газ — бензин. Дешево.
Телефон в г. Ивацевичи **2-32-
11** (после 18.00).

☞ Автомобиль "Ford-sierra",
седан XII 1987 г. в., 2300 см³,
diessel, электростекла, люк, фар-
коп, стартовая цена 3500 у. е.
Цвет — серебристый, централь-
ный замок. Телефон в г. Ива-
цевичи **2-36-57**.

☞ 3-комнатная квартира в
г. Ивацевичи по ул. 70 лет Ок-
тября, 3-й этаж кирпичного
дома, площадь 39/64 кв. м.
Справки по телефону **2-37-
50** (после 19.00).

☞ Прицеп к легковому авто-
мобилу. Габариты 1,30 x 2 м.
Звонить в любое время по теле-
фону **2-16-35** (г. Ивацевичи).

☞ Дом в д. Бытень, имеется
кирпичный гараж, огород, хоз-
постройки, а также мебель (в
хорошем состоянии). Телефон
в Ивацевичском районе **33-2-
72** (после 17.00).

☞ 4-комнатная квартира в д.
Яглевичи (в 2-х км от г. Иваце-
вичи, коттедж со всеми удоб-
ствами). Имеется участок 7 сот-
ок. Обращаться: Ивацевич-
ский район, д. Яглевичи,
ул. Водная, 8, кв. 2.

МЕНЯЮ

☞ Двухкомнатную квартиру
на две однокомнатные (можно
даже на малосемейку и одно-
комнатную). Обращаться по
тел. **2-46-66** (спросить Люду)
и тел. **2-15-85** в г. Ивацевичи.

КУПЛЮ

☞ Лес, доску. Телефон в Ива-
цевичском районе **32-9-44**.

☞ Автомобили АУДИ,
Фольксваген, Мерседес, не доро-
го, можно немного битую и
без документов. Телефон в
г. Ивацевичи **2-18-46**.

КРИМИНАЛ

Новое
захватление
"Карлсана"

У гэтых снежаньскіх дні,
калі холадна і снег ідзе,
зладзеі Івацэвічаў накіравалі
ўжо сваю энергію на зняч-
це тэлеантон са шматпавяр-
ховых дамоў Паступілі сігна-
лы ад жыхароў вуліц імя
Леніна, імя Чарткова, 70
год Кастрычніка.

У адным з дамоў па вулі-
цы імя Чарткова яго гаспа-
дара ноччу разбудзіла дачка
і паведаміла, што нехта
ходзіць па даху дома (а гэта
чварцверты паверх) і нечым
грукае. Прыйшлося ўстаць і
ўжо самому пераканацца,
што сапраўды нехта, нібы
той Карлсан, гаспадарыць
на даху, перашкаджае
жыльцам адпачываць. Хто
ён, той незнаёмец?

Накінуўшы на сябе лёгкае
адзенне, у дамашніх тап-
ках, гаспадар кватэры адва-
жыўся палезці на дах. Як
толькі ён паявіўся там, то і
убачыў ужо сапраўднага
"Карлсана". Ён стаў ля вы-
ступу сцяны і стараўся ад-
рэзаць тэлевізійны кабель,
а антэна гаспадара была зня-
та ці адкручана і ляжала по-
бач. Убачыўшы, што на дах
залазіць яшчэ адзін чалавек,
злodeй замітусіўся, заспя-
шаўся, рэжучы той кабель.

— Стой, ні з месца! Стра-
ляць буду! — крыкнуў ужо
мужчына, што нечакана па-
явіўся на даху.

Наш "Карлсан" зусім раз-
губіўся. Дый бегчы проста
няма куды. Хіба скочыць з
вышыні на мерзлую зямлю?
Тады і костачкі цэлай не за-
станецца. Праўда, у другім
канцы даху быў яшчэ адзін
люк, праз які можна папаці
на лесевічную клетку. Але ж
у поцемках туды цяжка даб-
рацца, бо ўвесь дах у тых
драгах, як пасля бамбежкі.
Днём нават там цяжка
прайсці.

Антэнны злodeй, як ка-
жуць, быў спайманы. Ім ака-
жуць сусед па другому
дому, беспрацоўны.

"Для чаго краў?" — spy-
талі ў яго.

"Прадаў бы, — адказаў.
— Грошы трэба".

А каму яны не трэба?
Трэба ўсім жывым, бо каб
існаваць на гэтым свеце, не-
абходна есці. Гэтую іспіну
добра засвой той злodeй.
Папавушы ў рукі гаспада-
ра той антэны (а гэта ра-
ботнік міліцыі), ён прасіў і
маліў, каб неак зменшыць
пакаранне, пакрыў матэры-
яльныя страты. Па пастано-
ве суда гэтаму злodeю далі
8 сутак арышту, якія ўжо
наваўлены "Карлсан" адсе-
дзеў.

Хто ж наступны з тых,
што ўначы час палююць
за антэнамі па дахах дамоў,
пападзе ў рукі правасуддзя
або саміх гаспадароў дамоў
і кватэр?

С. РЫГОРАЎ.

Дзякуй!

Так здарылася, што мая ўнучка згубіла гадзіннік "Чайка". Новенькі,
нядаўна ёй падараны. Падумала-падумала я і занесла аб'яву аб гэ-
тым у "Газету для вас". Чула, што вельмі ўдала складаецца лёс усіх
паведамленняў аб'яў у гэтай газеце.

І што вы думаеце? Знайшоўся гадзіннік маёй унучкі. Яго знайшла
і прынесла, прапачтаўшы аб'яву ў газеце, жыхарка г. Івацэвічы А. А.
Красная. Дзякуй добрай жанчыне. Дзякуй і "Газеце для вас"!

Марыя Івануна ДРЫК, жыхарка г. Івацэвічы.

ПОЖИВЁМ — УВИДИМ с 14 по 18 декабря

ПОНЕДЕЛЬНИК, 14

БТ

6.30, 7.10 Доброе утро, Беларусь!
7.00, 9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 23.45 Новости.
8.10 Ресонас.
9.10 Телебарометр.
9.25 Потребительская корзина.
9.40, 19.15 "Сегодня с вами..."
10.15 Здоровье.
10.40 Премьера песни.
11.10, 18.05 "Доктор Финли".
12.05 Теленавигатор.
12.25 "А музыка звучит..."
13.10 "Блеск". Худ. фильм.

15.10 "Встреча". Беларусь.
Литвы.
15.35 ТВ — школе.
15.55 Телеочерк.
16.25 Регион.
17.10 Концертный сезон.
17.40 Гости в дом.
19.50 Третий тайм.
20.25 "Понедельник с Христостором".
20.40 Колыбельная.
21.00 Панорама.
21.40 Событие.
21.50 Белорусский хит-парад.
22.00 "Воздушный извозчик". Худ. фильм.
23.15 "Новая коллекция".
23.55 К 100-летию со дня рождения Д. Гершвина "Джаз в ночи".

ОРТ

7.00 "Приходи свободным". Худ. фильм.
8.30 Мультфильм.
9.00, 14.00, 22.55 Новости.
9.15 Домашняя библиотека.
9.30 "Чердачок братьев Пилолов".
10.03 Крестьянские ведомости.
10.35 Сериал "Все путешествия команды Кусто".
11.35 Мультфильм.
11.55 Детектив "Золотые дукаты призрака".
13.25 "Цивилизация".
14.10 "Похищение "Савойи". Худ. фильм.
15.35 "Симфонические тайны". Сериал.

16.05 Футбольное обозрение.
16.35 Клуб путешественников.
17.20 Мифы и легенды "Великого Октября".
17.55 КВН-98.
20.00 Время.
20.40 "Граф Монте-Кристо". Худ. фильм. 2-я серия.
22.10 "Взгляд".
23.15 "Жагда золота". Комедия.

Канал "Россия"

7.00, 8.30 Мультфильмы.
9.00 Доброе утро, страна.
9.35 Сам себе режиссер.
10.00 "Аншлаг" представляется.
10.30 "Городок".

11.00 "Азбука любви".
11.55 5х5: Буду звездой!
13.00, 19.00 Вести.
13.30 "Визит, гардемарины!" Худ. фильм.
15.45 "Гардемарины-III". Худ. фильм.
17.30 Моя семья.
18.25 Любовь с первого взгляда.
19.35 Концерт.
21.10 Сериал "Жара в Лос-Анджелесе".
22.05 "Миссисипи в огне". Худ. фильм.

НТВ

7.00 Мультфильм.
7.15 Кукольное ревю.
8.10 Сериал "Ее звали Никита".

9.00, 11.00, 15.00, 18.00, 21.00 Сегодня.
9.15 Вечера в "Итогах".
10.15 Куклы.
10.30 Итоги. Ночной разговор.
11.20 Парад-алле! "Лучшие цирки мира".
12.15 Комедия "Призрак замка Моррисвилля".
13.45 Маски-шоу.
15.20 Мультфильм.
15.40 "Отпуск за свой счет". Худ. фильм.
18.40 "Укротительница тигров". Комедия.
20.30 "Итого" с Виктором Шендеровичем.
21.40 "Спина к спине". Боевик.
23.25 "Слеза князя тьмы". Худ. фильм.

ВТОРНИК, 15

БТ

6.30 Доброе утро, Беларусь!
7.00, 9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 17.00, 18.45, 0.05 Новости.
7.10 Доброе утро, Беларусь!
8.10, 20.00 "Сегодня с вами..."
8.45 Потребительская корзина.
9.10 ТВ — школе.
9.30 "Между прошлым и будущим".
9.55 Мультфильм.
10.05 "Все мы родом из детства".
11.15, 17.50 Телесериал "Доктор Финли".
12.05 Туробъектив.

12.25 Бездельник.
13.10 "Земляки".
14.05 Автопарк.
14.15 Бон тон.
14.40 "Макаенка, 9".
15.10 Videокурс английского языка.
15.35 ТВ — школе.
16.05 "Колесо времени".
16.30 Уроки Н. Новожиловой.
17.15 Многоголосие.
19.00 Кубок Беларуси по художественной гимнастике.
20.40 Колыбельная.
21.00 Панорама.
21.40 Событие.
21.50 Белорусский хит-парад.
22.00 "Жил-был Петр". Худ. фильм.
23.20 "Спикер-хата".

23.35 Музыка без границ.
0.15 Международные спортивные новости.
0.35 "Крок-шутка".

ОРТ

8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 23.05 Новости.
8.15 Сериал "Жестокий ангел".
9.15 Что? Где? Когда?
10.30 Мультфильм.
10.50 Домашняя библиотека.
11.15 Программа "Вместе".
14.15 Сериал "Новые приключения Синдбада".
14.50 Счастливый случай.
15.35 ...До 16 и старше.
16.00 "Жестокий ангел". Сериал.
17.20 Хоккей. "Кубок "Бал-

тики". Сборная России — сборная Канады.
19.00 Спокойной ночи, малыши!
20.00 Время.
20.50 "Живет такой парень". Худ. фильм.
22.35 "Женские истории".
23.20 Комедия "Приют комедiantiнов".

Канал "Россия"

6.00, 8.30, 8.50 Доброе утро, Россия.
8.15 Дежурная часть.
8.35 Телеигра "Программа передач".
9.00 Сериал "Санта-Барбара".
9.45 Музыка, музыка...
10.00, 16.00, 19.00, 23.00 Вес-

ти.
14.00 "Королевство Симона". Худ. фильм.
15.15 Сказочный полдень.
15.30 Сериал "Первые поцелуи".
16.30 "Детские мечты". Док. фильм.
16.45 "Башня".
17.15 Компьютер.
17.30 "Сталин и власть". Фильм 1-й.
18.30 Дежурная часть.
18.40 История одного события.
19.35 Подробности.
19.45 "Аншлаг" представляется.
20.15 "Два билета на дневной сеанс". Детектив.
21.55 Сериал "Пси фактор".

22.45 Дежурная часть.

НТВ

15.00, 18.00, 21.00 Сегодня.
15.20 Сериал "Захватчики".
16.10 "Сегоднячко".
16.40 Сериал "Доктор Куин, женщина-врач".
17.30 Впрок.
17.40 Криминал.
18.40 Герой дня.
19.00 "Родня". Худ. фильм.
20.40 "Куклы".
21.40 Сериал "Скорая помощь".
22.30 Сегоднячко.
23.10 Сегодня в полночь.
23.35 Сериал "Шериф из преисподней".

СРЕДА, 16

БТ

6.30 Доброе утро, Беларусь!
7.00, 9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 17.00, 18.45, 0.05 Новости.
7.10 Доброе утро, Беларусь!
8.10, 18.05 "Сегодня с вами..."
8.45 Потребительская корзина.
9.10 ТВ — школе.
9.40 Videокурс английского языка.
10.05 Многоголосие.
10.35 "Между прошлым и будущим".
11.10 Виллимо-невидимо.
12.10 Око.
12.30 "А музыка звучит..."
13.10 Музыкальный салон с

Э. Езерской.
13.40 Док. фильм.
14.00 Кубок Беларуси по художественной гимнастике.
15.10 Док. фильм.
15.25 Мультфильм.
15.35 5х5.
16.05 Параграф.
16.25 Окружающий мир.
17.10 Судьба моя и надежда.
17.35 Мультфильмы.
19.00 Шоу звезд мировой гимнастики.
21.00 Панорама.
21.40 Событие.
21.50 Белорусский хит-парад.
22.00 "Американское сердце". Худ. фильм.
23.50 "Киностружка".
0.20 Королевская охота.
0.50 Теплая комната.

8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 23.30 Новости.
8.15, 16.00 "Жестокий ангел".
9.15 "Взгляд".
10.00 В мире животных.
10.50 Домашняя библиотека.
11.15 Программа "Вместе".
14.15 "Новые приключения Синдбада".
14.50 Зов джунглей.
15.15 Детские анекдоты.
15.35 ...До 16 и старше.
17.15 Угадай мелодию.
17.45 "Здесь и сейчас".
18.05 Человек и закон.
18.45 "Улицы разбитых фонарей". Сериал.
19.45 Спокойной ночи, малыши!
20.00 Время.

20.50 "Последняя жертва". Триллер.
22.50 Хоккей. "Кубок "Балтики". Сборная Чехии — сборная Финляндии.

Канал "Россия"

6.00, 8.30, 8.50 Доброе утро, Россия.
8.15 Дежурная часть.
8.35 Телеигра "Программа передач".
8.55 Товары—почтой.
9.00 Сериал "Санта-Барбара".
9.45 Музыка, музыка...
10.00, 16.00, 19.00, 23.00 Вести.
15.15 Мультфильмы.
15.30 Сериал "Первые поцелуи".

16.35 "Голубая роза". Худ. фильм.
16.55 "Башня".
17.20 Компьютер.
17.40 "Сталин и НКВД". Фильм 2-й.
18.30 Дежурная часть.
18.40 Док. экран. "История одного события".
19.35 Подробности.
19.45 Сам себе режиссер.
20.20 Драма "Четвертак".
21.45 Сериал "Агата Кристи. Пуаро".
22.45 Дежурная часть.
23.35 Автошоу.

НТВ

5.00 Сегодня утром.
8.10 Сериал "Скорая помощь".

9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 18.00, 21.00 Сегодня.
9.15 "Полеты во сне и наяву". Худ. фильм.
10.40 "Среда".
11.15 "Харалевыхос". Худ. фильм.
13.25 "Родня". Худ. фильм.
15.20 Сериал "Захватчики".
16.10 Сегоднячко.
16.40 Сериал "Доктор Куин, женщина-врач".
17.30 Впрок.
17.40 Криминал.
18.40 Герой дня.
19.00 "Ликвидатор". Боевик.
21.40 "Скорая помощь". Сериал.
22.30 Сегоднячко.
23.10 Сегодня в полночь.
23.35 "Убийство сестры Джордж". Худ. фильм.

ЧЕТВЕРГ, 17

БТ

15.00, 17.00, 19.00, 23.55 Новости.
15.15 Videокурс английского языка.
15.40 Потребительская корзина.
15.55 ТВ — школе. История Беларуси 9-й класс.
16.25 Родное слово.
17.10 Концертный сезон.
17.40 Интеграция—евро-стиль. Взгляд в будущее.
18.10 "Слово и сцена". Первый фестиваль белорусской драматургии.
19.15 "Сегодня с вами..."

19.50 Криминальная хроника.
20.10 Сделано в Беларуси.
20.30 "Смеяться — не грех".
20.45 Колыбельная.
21.00 Панорама.
21.40 Событие.
21.50 Белорусский хит-парад.
22.00 "Убить лицедея". Худ. фильм.
23.25 "Крок".
0.05 Акколада.

ОРТ

8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 23.25 Новости.
8.15, 16.00 "Жестокий ангел". Сериал.
9.15 Человек и закон.
10.00 Клуб путешественников.

10.50 Домашняя библиотека.
11.15 Программа "Вместе".
14.15 "Новые приключения Синдбада". Сериал.
14.50 Классная компания.
15.05 Умники и умницы.
15.35 ...До 16 и старше.
17.15 "Эти забавные животные".
17.45 "Здесь и сейчас".
18.05 "Серебряный шар".
18.45 Сериал "Улицы разбитых фонарей".
19.45 Спокойной ночи, малыши!
20.00 Время.
20.50 "Кубанские казаки". Худ. фильм.
22.45 Хоккей. "Кубок "Балтики". Сборная России — сборная Чехии.

Канал "Россия"

6.00, 8.30, 8.50 Доброе утро, Россия.
8.15 Дежурная часть.
8.35 Телеигра "Программа передач".
8.55 Товары—почтой.
9.00 "Санта-Барбара". Сериал.
9.45 Музыка, музыка...
10.00, 16.00, 19.00, 23.00 Вести.
15.15 Сказочный полдень.
15.30 Сериал "Первые поцелуи".
16.35 Док. фильм.
16.55 "Башня".
17.20 Компьютер.
17.40 "Сталин: контроль над умами и душами". Фильм 3-й.

18.30 Дежурная часть.
18.40 Док. экран. "История одного события".
19.35 Подробности.
19.45 "Два рояля".
20.30 "Грязные танцы". Сериал.
21.00 "Моллы Флендерс. Ее радость и горести". Сериал.
21.55 "Притворщик". Сериал.
22.45 Дежурная часть.

НТВ

5.00 Сегодня утром.
8.10 Сериал "Скорая помощь".
9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 18.00, 21.00 Сегодня.
9.15 Худ. фильм "Гиганты Рима".
10.50 Мультфильм.

11.20 "Старый телевизор".
13.25 "Вторая возможность". Сериал.
14.10 Сегоднячко.
15.20 Сериал "Захватчики".
16.10 Сегоднячко.
16.40 "Доктор Куин, женщина-врач". Сериал.
17.30 Впрок.
17.40 Криминал.
18.40 Герой дня.
19.00 Боевик "Смит по прозвищу "Ураган".
20.40 Профессия — репортер.
21.40 Сериал "Скорая помощь".
22.30 Сегоднячко.
23.10 Сегодня в полночь.
23.35 Великая магия Лас-Вегаса.

ПЯТНИЦА, 18

БТ

6.30 Доброе утро, Беларусь!
7.00, 9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 0.35 Новости.
7.10 Доброе утро, Беларусь!
8.10, 19.15 "Сегодня с вами..."
8.45 Потребительская корзина.
9.10 ТВ — школе. История Беларуси 9-й класс.
9.40 Videокурс английского языка.
10.05 Судьба моя и надежда.
10.30 Королевская охота.
11.10, 18.05 "Доктор Финли". Телесериал.
12.05 Гости в дом.
12.30 "А музыка звучит..."
13.10 "Свадьба старшего брата". Худ. фильм.
14.20 Зорная ростань.
15.10 Белорусский меридиан.
15.35 Родовод.
16.05 Музыкальные всемирные новости.
16.25 "Риск-версия".
17.10 Уроки Н. Новожиловой.
17.40 Док. фильм.
19.50 Континент.
20.05 Станция "Академия

наук".
20.25 "Смеяться — не грех".
20.40 Колыбельная.
21.00 Панорама.
21.40 Событие.
21.50 Белорусский хит-парад.
22.00 "Цептер" представляет. "Баунти". Худ. фильм.
0.05 Бездельник.
0.45 Автопарк.
0.55 "Видеопроцесс".

ОРТ

8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 23.05 Новости.
8.15 "Жестокий ангел". Сериал.
9.15 "Серебряный шар".
9.55 Хоккей. "Кубок "Балтики". Сборная России — сборная Чехии.
10.35 Смак.
10.50 Домашняя библиотека.
11.15 "Вместе".
14.15 "Внимание! В городе волшебник!". Фильм-сказка.
15.13 Мультфильм.
15.35 ...До 16 и старше.
16.00 "Жестокий ангел". Сериал.
17.15 Джентльмен-шоу.
17.45 Играй, гармонь любимая!

18.15 Здоровье.
18.45 Поле чудес.
19.45 "Спокойной ночи, малыши!"
20.00 Время.
20.50 "Старики-разбойники". Худ. фильм.
22.25 Хоккей. "Кубок "Балтики". Сборная Финляндии — сборная Канады.
0.45 "Элиза". Мелодрама.

Канал "Россия"

6.00, 7.30, 8.50 Доброе утро, Россия.
7.15 Тысяча и один день.
8.15 Дежурная часть.
8.35 Телеигра "Программа передач".
8.55 Товары—почтой.
9.00 Сериал "Санта-Барбара".
9.45 Музыка, музыка...
10.00, 16.00, 19.00, 23.00 Вести.
15.15 Мультфильмы.
15.30 Сериал "Первые поцелуи".
16.35 Док. фильм.
16.55 "Башня".
17.20 Компьютер.
17.35 "Сталин против крестьянства". Фильм 4-й.

18.30 Дежурная часть.
18.40 Док. экран. "История одного события".
19.35 Подробности.
19.45 "Аншлаг" представляется.
20.50 Детектив "Смерть на Ниле".
22.45 Дежурная часть.
23.35 Горячая десятка.

НТВ

5.00 Сегодня утром.
8.10 Сериал "Скорая помощь".
9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 18.00, 21.00 Сегодня.
9.15 "Ключи от форта Байяр".
11.20 "Старый телевизор".
13.25 "Вторая возможность". Сериал.
14.10 Сегоднячко.
15.20 Сериал "Захватчики".
16.10 "Сегоднячко".
16.40 Футбольный клуб.
17.30 Впрок.
17.40 Криминал.
18.35 Герой дня.
18.50 Детектив "Пять минут страха".
20.25 Спросите Лившица...
21.45 "Весь Жванецкий".
22.40 Сегодня в полночь.
22.40 Худ. фильм "Киллер".

ПРЕДЛАГАЕМ НОВОГОДНИЕ ПОДАРКИ

Организация предлагает новогодние подарки.

Широкий ассортимент шоколадных конфет, карамелей и других кондитерских изделий. Возможна комплектация подарков по желанию заказчиков.

Принимаются коллективные заявки. Форма оплаты любая.

Подробная информация по тел. 2-53-54 и 2-29-69.

